

Emmanillat, José Yagüe és dut al lloc on es produí el succés

Si un policia dispara...

L'Audiència Provincial de València reobri un cas contra un policia per possibles indicis de culpabilitat

Fa uns dies tingué lloc en el barri Torrefiel de València la reconstrucció d'uns fets esdevinguts ara fa dos anys, quan un policia nacional disparà contra un jove que fugia, després d'haver-se apoderat d'un radiocassette. El jove ha salvat la vida, després de diverses intervencions quirúrgiques. El cas, arxivat aleshores, s'ha tornat a obrir.

iumenge 31 de gener de 1982, a les set menys quart de la vesprada, un policia nacional requerí els serveis del 091 per un incident en què havia intervingut i on resultà ferit el jove José Yagüe. En la declaració, el policia manifestà que, poc abans d'aquella hora, una veïna l'avisà que quatre individus manipulaven el seu automòbil, un Seat 131, aparcats davant del seu domicili, en el número set del carrer de Sant Domènec Savio, al barri de Torrefiel de València.

L'agent —sempre segons la seua versió— s'abocà des de la seua casa i comprovà que tres persones voltaven el seu cotxe i una quarta era dins el vehicle, i intentava fer-se amb el radiocassette. Segons les manifestacions de l'agent, prengué la seua pistola reglamentària i isqué al carrer per tractar de detenir els presumptes delinqüents, cridant diverses voltes «¡alto, policia!» als joves, els quals emprengueren una fugida ràpida.

Només tres d'ells aconseguiren escapar sense aturar-se quan escoltaren la veu del policia nacional. El jove que era dins el cotxe no pogué seguir els seus companys, en un primer

moment, però, després, en abandonar el vehicle, llançà l'aparell contra l'agent abans d'iniciar, tal com havien fet els altres, la fugida.

El policia el va seguir fins que el xicot s'amagà entre els automòbils aparcats al carrer. Durant la persecució el primer efectuà dos tirs a l'aire i un tercer que ferí el jove travessant-li el gluti esquerre, amb orifici d'eixida per l'engonal, projectil que s'incrustà en un Renault 5. Segons el policia, «el tir fou accidental, vaig ensopegar i se'm disparà l'arma». El jove pogué recórrer uns metres fins que caigué, greument ferit.

Les versions de la part del ferit no difereixen, en l'essència, de la del policia nacional. José Yagüe, amb antecedents per furt i robatori es trobava, efectivament, en l'interior del cotxe de l'agent, d'on intentava furta l'aparell de ràdio per aconseguir un poc d'heroïna, ja que es trobava en un fort estat d'ansietat, provocada pel síndrome d'abstinència.

L'advocat Ramon Milara va presentar un recurs de reforma i un altre d'apel·lació davant del Jutjat número set, el titular del qual desestimà el recurs de reforma i acceptà

el Temps

Subscriu-te!

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A.
Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13a. València (11)

SOCIETAT

el d'alçada. Això suposà l'entrada del recurs en la Sala Quarta de l'Audiència Provincial de València, la qual, a la vista de les proves presentades per Milara, donà a entendre que hi havia la possibilitat d'indis de criminalitat. Per això, s'acceptà la realització de la reconstrucció dels fets i la presentació de noves declaracions jurades del policia i de Jesús Yagüe, el jove ferit, que actualment compleix con-

demna per altres delictes.

Així mateix, l'advocat apuntà que l'actuació del policia va ser del tot desproporcionada, ja que, en cap moment, el jove no féu front a l'agent amb cap tipus d'arma o objecte que pogués resultar perillós per al policia. D'una altra banda, Milara es mostrà estranyat per aquella part de la versió de la policia on diu que «ensopegà, caigué i se li disparà l'arma».

Al centre, el policia autor dels tirs. A l'esquerra, l'advocat Ramon Milara. A la dreta, el jutge

Sentència del Suprem sobre actes policials

Fa dos anys, una sentència del Tribunal Suprem considerarà «clarament desproporcionada» una actuació policial esdevinguda en 1975 en la qual morí un jove per tir de bala, per no atendre l'alto de la policia quan fugia pel terrat d'una casa, segons publica *La Vanguardia* fa alguns mesos.

J.C.

La sentència del Tribunal Suprem considera que, als funcionaris de la policia, «per la seua preparació específica i per disposar d'armes de foc capacitades per a produir greus i irreversibles danys a la vida humana, els és exigible que la seua actuació siga posterior a una apreciació serena de les circumstàncies que concorren en les situacions amb les quals s'enfronten; i han d'utilitzar les armes de foc solament en aquells casos en què les esmentades circumstàncies facen presumir raonablement una situació de perill o de risc real per a ells o per a terceres persones, únicament superables mitjançant aquesta utilització.

ma de foc la mort d'una persona que es limita a fugir de la policia, sense haver donat mostres d'agressivitat o resistència, sense que el context general de la situació permetés racionalment suposar la producció d'un perill real i imminent per a la força pública». Més endavant la sentència qualifica d'«inadmissible» l'argument de les autoritats administratives «que la simple i pura fugida d'una persona, desatenen les ordres d'«alto, policia!», autoritze, sense més, a utilitzar les armes de foc, amb resultats mortals per a aquell qui fuig».

Els fets als quals fa referència la sentència tingueren lloc al novembre de 1975, quan un jove de vint anys resultà mort quan intentava penetrar, a altes hores de la matinada, per la finestra de l'habitatge d'una jove amb la qual mantenia relacions. La família de la jove donà avís a la policia, i quan hi arribaren els agents veieren el jove i li donaren l'alto, que fou desatés. La policia realitzà diversos tirs, a conseqüència dels quals morí el jove.

És del tot desproporcionat —afegeix la sentència— produir per tir d'ar-

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

Tr. cognom _____
 Nom _____ Domicili _____
 Població _____ D. P. _____ Tel. part. _____
 Lloc de naixement _____ Any de naixement _____
 Professió _____ Lloc de treball _____

Se subscriu al setmanari **EL TEMPS** per un any per la quantitat de:
 5.850 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma

Paorà: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Tald bancari Gir postal
 En el cas corresponent ompliu, al dors, la domiciliació bancària.

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIA, S. A. Avenguda del Baró de Càrcer, 40, 1a. València-1

Distingits senyors: DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa o banc _____ Agència _____
 Carrer _____ Ciutat _____

Els pregue que als rebuts que a nom de _____
 Domicili _____ Població _____
 presentarà **EDICIONS DEL PAÍS VALENCIA, S. A.**, per un total de _____ ptes.
 a pagar en _____ terminis _____ per la quantitat de ptes. _____ siguin
 pagats amb càrrec _____
 al compte corrent _____
 a la llibreta d'estalvis _____
 _____ de _____ de 198 _____
Firma